

Med Hensyn til selve Loven er der jo kommet Anstuelser frem fra forskjellige Sider, idet saavel den høitærede Minister som det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) have udtalt, at de ikke vare tilfredsstillede ved Lovens Indhold. Jeg kan meget godt forstaa dette. Der er vistnok Flere, som dese den Betragtning, at der er Mange af dem, som tidligere have haat Lønningsstillæg, der nu ville savne det, da de ikke faae det efter det nuværende Lovforslag. Det er vist uomtvisteligt. Der er Mange, som ere i saadanne Forhold, at blot et Hundrede Daler om Aaret eller endnu mindre, nogle faa Daler om Maanedes, ville kunne føles. Men her er jo ikke Spørgsmaal om, hvad man helst vil, men om, hvad man kan vente at faae gennemført, da det jo dog maa erkjendes, at det er en Billighedsakt, og jeg vilde have ønsket, at denne Betragtning vilde have resigneret allerede paa det nuværende Standpunkt. Der kan være politiske Grunde for denne Betragtning til ikke at resignere paa det nuværende Standpunkt, det er muligt, men jeg vilde som sagt have ønsket, at det havde været Tilfældet; thi negtes kan det dog ikke, at der er noget Begrundet deri, at man ikke maa lægge Overveielserne om Lønningslovene Hindring i Veien for, hvorledes man vil regulere Lønningerne navnlig opad, idet dette kunde i alt Fald delvis finde Sted, hvis man vedblivende gaar ind paa den Betragtning, at, fordi man har givet Tillæg i tidligere Aar, da Livsformødenhedernes Pris omtrent var den samme, maa man vedblive dermed. Saaledes kan det ikke negtes, at for hvert Aar, der gaar, fixeres mere Billighedskravet ligeoverfor Endereultatet af den enbelige Lønningsrevision. De foregaaende Aar, da Lønningslovenes Frist ikke var udløben, gjaldt ikke den Indvending mod at gaa til et høiere Maximum; men naar Lønningslovene foreligge til Revision, forekommer det mig, at det er berettiget at gaa til et andet Maximum, en anden Maximumsgrænde, end tidligere har været Tilfældet. Der er imidlertid ikke undtagen fra et enkelt æret Medlem, nemlig fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) brugt noget kategorisk Udtryk i den Retning. Dette ærede Medlem meddelte os venstabeligt, at, hvis ikke den Klasse Embedsmænd, han talte for, kom med, vilde han stemme mod hele Loven, der dog angaar 5,475 Embeds- og Bestillingsmænd (En Stemme: Tolbetaten gaar fra). Rigtig, men før Lønningsloven for Lovdvaesenet udkom, omfattede den ogsaa dem. Den omfatter altsaa nu ca. 5,000, og deraf have 652 300 Kr., 1183 500 Kr., 1310 700 Kr. og 493 1300 Kr. Jeg skal naturligvis overlade det til Enhver at tage det Ansvar paa sig at ville stemme imod, at denne Række smaa Embeds- og Bestillingsmænd maatte

blot have i mange Tilfælde det nødtvungne, tørre Brød til deres Børn, fordi der er Andre, der dog have Brød og lidt Smør, som ikke kunne faae deres igvrigt vel ikke urimelige Forventning tilfredsstillet. Det er det eneste Medlem, som har udtalt sig saa kategorisk og fremskilt den Betragtning, at saar han ikke den Klasse Embedsmænd med, som han har givet sine Grunde for, vil han tage denne Bid bort fra alle disse Smaa. Men hvorledes man egentlig vil forsvare sin Stilling paa den anden Side og navnlig den Betragtning, at, det er en politisk Udbaglighed at støtte lidt paa ikke tidsvarende Lønninger, skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Situationen er ikke brændende, det foreliggende Lovforslag er ikke i nogen Fare, men jeg tror dog, det er lidt for haarde Ord at bruge i en saadan Sag. Man gaaner ikke dermed den store Mængde Mænd og de Familier, som Forslaget angaar, og den store Mængde Menneker, hvoraf mange fra Morgen til Aften maa slide i Samfundets Tjeneste for en meget tarvelig Løn. — Jeg kommer nu til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), hvis Ord ere omtalte af et Par ærede Talere. Det ærede Medlem kan nok tale varmt op, vi kende ham Alle personlig; men jeg tror ikke, han mente det saa slemt, som han sagde det. Jeg er overbevist om, at han ikke vil vedkjende sig den statsøkonomiske Doktrin, at Embedsmændene staa her som de Nydende, og vi som de Ydende. Forholdet er ganske simpelt det, at Embedsmændene staa ligeoverfor hele Staten i væsentlig Forstand med Hensyn til det Beskuerne som Lyndet ligeoverfor Husbonden. Men der er ingen Husbond, heller ikke det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, der siger til sin Karl eller Pige, der tro i sit Ansigt Svend hjælper ham til den Velsignelse, der kommer ud af hans Virksomhed: Du er kun den Nydende, jeg er den Ydende, naar han betaler ham Lønnen. (Kjær: Nei, det siger jeg ikke.) Nei, det siger det ærede Medlem ikke; men ligesaa lidt vil vistnok det ærede Medlem, ret betænkt, sige noget Saadant til nogen som helst Embeds- eller Bestillingsmand, thi denne yder Arbeide for, hvad han faar, og Spørgsmaalet er kun, om vi ikke kunde lægge Lidt til for det, som han yder? Det er kun det, som er Spørgsmaalet, og det er det Spørgsmaal, som vi her skulle overveie. Anderledes er jeg overbevist om, at vi ikke kunne tage denne Sag. Han yder Arbeide saavel for det ærede Medlem som for mig; naar vi leve i et ordnet og roligt Samfund, hvor vi, hvad der end er i Veien, kunne glæde os ved, at det dog gaar bedre end mange andre Steder, saa ster det ved dem, som det ærede Medlem kaldte de Nydende, ved Hjælp af dem, der i alle Statshusboldningens Forgreninger ere satte til at udføre de Love, som bygge Samfundet op. Vi nyde alt-